

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی اعتبار وصیت الکترونیکی در حقوق آمریکا و ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق فناوری های نوین، دوره 4، شماره 7 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

عباس میرشکاری - استادیار گروه حقوق خصوصی و اسلامی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

شیر آزادبخت - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

آمیختگی زندگی با فناوری های الکترونیکی و مزایای انکارنشده آن به گسترش انعقاد معاملات الکترونیکی و قاعده گذاری در این زمینه منجر شده است. این رسوخ فناوری فقط منحصر در معاملات تجاری نبوده و در حوزه وصیت نیز اذهان را به خود مشغول ساخته است. وصیت الکترونیکی، حسب تجهیزات مورداستفاده برای انعقاد آن، به الکترونیکی نوشته و نانوشته (صوتی و ویدئویی) تقسیم می شود. حال، منطقی است که این پرسش مطرح شود که آیا وصیت نیز، به منزله عمل حقوقی مبتنی بر شکل گرایی، به صورت الکترونیکی تحقق پذیر است یا خیر؟ آیا همه اقسام وصیت الکترونیکی معتبرند یا باید میان وصیت الکترونیکی نوشته و نانوشته تمایز قائل شد؟ در این زمینه آرای مختلفی وجود دارد: عده ای اعتبار وصیت الکترونیکی را انکار کرده اند و برخی دیگر، انعقاد این نوع از وصیت را به علت فواید آن پذیرفته اند. این موضوع در حقوق ایران مسکوت مانده اما در حقوق آمریکا تحقیقات مفصلی در این باره انجام شده است. وصیت الکترونیکی نوشته در برخی ایالات آمریکا پذیرفته شده است، اما وصیت الکترونیکی نانوشته همچنان به عنوان وسیله انعقاد وصیت به رسمیت شناخته نشده است. به هر ترتیب، جا دارد که به شیوه تحلیلی توصیفی، با رویکردی تطبیقی و با نگاهی به قوانین و رویه قضایی آمریکا، و همچنین با تصویب قوانین لازم این خلا در نظام حقوقی پر شود. این نوشتار حرکت به سوی پذیرش وصیت الکترونیکی را در حقوق ایران اجتناب ناپذیر می داند؛ از این روی، با تمسک به مواد قانون تجارت الکترونیکی، اعتبار انواع وصایای الکترونیکی را به رسمیت شناخته است.

کلمات کلیدی:

وصیت ویدئویی، وصیت صوتی، شکل گرایی، وصیت نوشته، قانون تجارت الکترونیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1627839>

